

Publicerad 2012-05-07 17:50 av Soluno

Mellan dig & mig & oss & väggarna (Du måste förstå att det inte finns plats för detta)

Och alla mantlar du tagit av dig

Gett upp genom åren

Utspridda kring oss nu

Du är något så litet inuti stort

Slitet slutet sluten sliten

Barriärerna skakar när du rör dig

Snabbt för att visa smidigheten styrkan

Den som tydligen måste visas

Jag hör bara ditt samlade överflöd

Skaka svaja i riskabla staplar

Stilla nu snälla

Allt kan raseras här

Mellan dig och mig och oss och väggarna

Världens bräckligaste ordning

Men visst går jag rakt in vissa dagar

Vill se dig flöda

Trycker för hårt på allt du bedövat

Klippt bort retuscherat

Ser du att vi fortfarande väntar på dig?

Dessa dagar säger du ingenting

Faktiskt

Inget alls

Faktiskt

Förrän du börjar prata

Du måste förstå att min längtan

Forsar genom väggarna

Rasar

Ner på gatan

Rusar genom stan

Ut över fält och mot horisonten

Och det förstår du säkert också

Kanske dessutom djupare än andra

Men förstå då också

Att det inte finns plats för det här

Med mantlar illusioner

Det finns inte rum för alla dina barrikader

I ett hjärta ännu inte

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Soluno med Poeter.se id #29456 innehar upphovsrätten